

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Art. II. De Divisione Theologiæ moralis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

et tè ad eosdem non sub ratione supernaturalitatis ordinatur, ut Ethica; aut saltem circa eosdem in particulari-
gēdos inclinent, ut Prudentia: Unde merito Doctores
cunt Theologiam moralem & Ethicam medium quasi locum
tenere inter Syndesis & Prudentiam, eò quod non omnia
circa universalissima principia actuum moralium veritate
ut Syndesis; nec tamen etiam circa singularia occupantur
ut Prudentia.

II. Ex hac Definitione facile nunc colligitur, quae
nam sit objectum Materiale Theologiae moralis, nempe
Actus voluntatis, prout sunt indifferentes ad Rectitudinem
vel Irrectitudinem moralem, seu quod idem est, Bonitatem
vel Malitiam; unde hæc Moralitas seu Bonitas superne-
ralis erit objectum formale incomplexum Metaphysicæ,
cum ipsa sit formalitas seu ratio, quam præcipue Theologia
moralis in actus Voluntatis introducere intendit, à qua pro-
inde etiam Nomenclaturam & Denominationem Theolo-
giae moralis accepit.

III. Cæterum licet, si hoc modo consideretur, non ve-
setur immediate circa DEUM, atque adeo sub hanc divisione
Theologia vocari non mereatur; quia tamen est pars aliquæ
Theologiae strictius acceptæ, ideo adhuc nomen Theologia
ob coniunctionem & subordinationem cum illa retinetur.
Si dicere malis, eam pro suo objecto habere Deum per se
morales supernaturales eo modo, quo fieri potest, posside-
dum, cum verè ad hoc sit instituta hæc Theologia minor,
ut actus Supernaturales elicere, & per hos ad posse suum
Dei velut ultimi finis pervenire tandem possumus.

ARTICULUS II.

De Divisione Theologiae moralis.

I. Non est hic Sermo de Divisione strictè acceptæ
Generis in Species suas, cum hoc ipso, quod pro objecto Ma-
rialitatem Supernaturalem in Genere habeat, confiteret, cum
unicam quandam insimam Speciem; nam et si de Actis
moralibus malis etiam, seu de Peccatis agere soleat, hi
hoc ipso, quod mali, atque adeo supernaturalitatis incipi-

ad primarium Attributionis Objectum spectare non
sufficit, sed secundariò duntaxat ad melius cognoscendos
bonos tractantur, atque adeò Objectum Attributum
vocari merentur.

II. De Sola ergo divisione Scholastica Sermo hic
qua quidem non omnes Authores conveniunt. Nam
cum P. Hermanno Busenbaum mox à Regulà dupli-
cium humanorum interna scilicet seu Conscientia, &
Lege inchoantes postea ad Præcepta in Specie
accidentes, in primis Præcepta virtutum Theologicarum
Præambula Decalogi, postea Præcepta Decalogi & Ec-
clisiæ & tandem Præcepta singulorum Statuum, ac quæ his
conveniuntur. Peccata explicant, coronidis loco Tractatum de
Clementis & Censuris adjacentes. Alii cum Laymanno
explicatam Conscientiam & Actus humanos, bonos &
in genere, legemque velut Regulam directivam illo-
rum pro Transgressione legum Ecclesiasticarum
de Virtutibus in Specie agere incipiunt, & tandem
de Sacramentis subjungunt. Alii cum Toleto à
hac tamen statum Officio inchoantes, per varias illius Potestates
varias quoque doctrinas ad Theologiam moralem pertinentes explicandi. Alii aliam Divisio-
nem sibi & Lectoribus accommodatissimam existi-
tum per alios eligunt.

III. Mihi aptissima, & ipsi rei ac Naturæ congruen-
tia semper visa est Divisio, quam S. Thomas in Secunda
Theologiæ, quæ totam ferè Theologiam moralem
completitudine observavit, ut scilicet ab initio Natura Actuum
in genere tam bonorum & malorum explicetur;
ita ad Actus bonos seu Virtutes in Specie fiat progressus,
et idem operâ vitia cuique virtuti opposita explicentur,
et que virtutes cuivis Hominum statui convenient, indice-
tur. Et tandem de Sacramentis velut præcipuo ad gratiam
Actibus moralibus ritè dirigendis necessariam obtainen-
dam Medio tractetur, quem proinde modum
etiam in hac Instructione
tenebo.